

[Lis Starcke]

var endelig en beslutning, hvor man siger: der skal være den våbenembargo. Men alt det andet drejer sig om at »søge« og at »forøge«, at »arbejde for« og at »virke for«.

Man slutter med at sige, at ministrene gav den nordiske arbejdsgruppe for foranstaltninger imod Sydafrika til opgave at undersøge nærmere, hvilke andre foranstaltninger der kan komme på tale. Jeg vil gerne spørge udenrigsministeren: foreligger der nogle nye ideer fra dette arbejdsudvalg om, hvordan vi virkelig kan forøge presset, trykket imod styret i Sydafrika? For vi er alle sammen enige om, at man skal vide, at holdningen i vore lande er den, at vi fordømmer det apartheidstyre, der er i Sydafrika.

Steen Folke (VS):

Heller ikke i denne sag har jeg så frygtelig meget at takke for, men lad mig så gøre det, der kan gøres, og sige tak til SF for den klare støtte til forslaget og tak til det radikale venstre for den delvise støtte eller de spørgsmålstegn, eller hvad det nu er for noget, som man i det mindste satte op. Derudover har der ikke været meget at hente i retning af støtte til dette forslag.

Lad mig understrege, at selv om VS tydeligvis tilhører et meget lille mindretal i dette folketing, som ønsker at gøre noget virkeligt for at presse apartheidregiment i Sydafrika, så er vi på linje med det store flertal af verdens nationer i denne sag. Det synes jeg der var nogen, der måske skulle overveje.

FNs generalforsamling har gang på gang understreget, at lande, der handler med Sydafrika, og firmaer, der investerer i landet, er med til at opretholde apartheidsystemet. Under FN's nylig afsluttede 34. generalforsamling blev der endnu en gang vedtaget en række resolutioner om Sydafrika. Her blev den danske regerings valne holdning til sanktioner over for Sydafrika endnu en gang demonstreret. Danmark tog, så vidt jeg har forstået, slet ikke ordet i de 4 dages debat om sanktioner over for Sydafrika, som fandt sted, men blev dækket af et EF-indlæg, som dækkede over Englands, Frankrigs og Vesttysklands massive interesser i Sydafrika og de interesser, som andre EF-lande – og heriblandt desværre også Danmark – har i Sydafrika. Når jeg snakker om landenes interesser, er det selvsagt først og fremmest er-

hversvslivets interesser, det i virkeligheden drejer sig om.

Med 109 stemmer imod 12 og 21 afståelser blev der vedtaget en resolution, den generelle resolution om situationen i Sydafrika, der opfordrer til boykot blandt mange andre foranstaltninger. Tilligemed de øvrige EF-lande, Australien, Canada og USA udgjorde Danmark det pinlige mindretal, der stemte imod denne resolution. 12 kunne det blive til i alt blandt samtlige verdens lande. Alle de øvrige nordiske lande undlod i det mindste at stemme. Her er altså et eksempel – det er ikke det eneste, men her er et klart eksempel – på, at Danmark har orienteret sin politik mere og mere over i retning af de store EF-landes politik. Ellers har man de foregående år lagt vægt på at prøve at få et enkelt nordisk land med på samme linje som EF-landene, og det er desværre lykkedes i en del tilfælde. Men i denne sag lykkedes det altså ikke at få et eneste andet nordisk land til at stemme som Danmark. Endnu en gang blev den danske dobbeltmoral stillet til skue.

Danmark stemte ved denne 34. generalforsamling for en resolution om standsning af nyinvesteringer i Sydafrika. Det ville også have været pinligt at stemme imod, det var der nemlig ikke et eneste land, der gjorde. Jeg kunne egentlig godt tænke mig at spørge udenrigsministeren: hvad har udenrigsministeren tænkt sig at gøre i kølvandet på, at man stemte for denne resolution, som understreger betydningen af, at der ikke foretages nyinvesteringer i Sydafrika? Det er nok udenrigsministeren bekendt, at Sverige har vedtaget og er i færd med at gennemføre foranstaltninger, som går ud på, at man har sat stop for nyinvesteringer i Sydafrika. Jeg kunne godt tænke mig at spørge regeringen: nu har man altså stemt for sådan en lidt generelt udformet resolution på dette område i FN, hvad vil man så gøre konkret? Jeg går ud fra, at man ikke bare vil lade det blive ved det verbale.

Til det, der siges her i debatten, skal jeg ikke sige så meget til de borgerlige partiers indlæg, det giver mere eller mindre sig selv. Jeg vil dog gøre en undtagelse for det radikale venstre, fordi dette parti har en anderledes holdning end de andre borgerlige partier netop i Sydafrikaspørgsmål. Det synes jeg er godt og værdifuldt. Alligevel må jeg nok sige, at jeg er lidt skuffet over den radikale